

Bayram... Bayram... Bayram...

Kelime anlamı ne kadar güzel.

Neşe, huzur, mutluluk, moral, motivasyon...

Bir sonrakilerine umutla bekleyiş.

Bu kültürümüzü, bu geleneğimizi bu dini sevincimizi yaşayabiliyor muyuz?

Bayram sevinçleri yerine her tarafımızdan acılar dökülüyor.

Kan, gözyaşı aldı başını gidiyor.

Hani barış içinde huzurla yaşayacaktık?

Kavgamız olmayacak, geleceğe güvenle bakacaktık.

Olmadı... Bayrama kan revan içinde giriyoruz.

İstanbul Atatürk Havaalanı umutlarımızı söndürdü. 44 can kayboldu, 250 yaralının hayatları karardı.

Önlem alamıyoruz.

Terördür, içi kahpelik doludur. Dünyanın her yerinde kendini gösterebilir. Sinsi planları vardır. Bunlara kabul. Ancak bizde her gün patlıyor. Diğerlerinden farkımız bu. Barış içinde yaşamamız gereken bir toplum olmamız gerekirken her gün kan revan içindeyiz.

Yarın bayram.

Hangimizin içi rahat. Toplumsal duyarlılıklarımızı, geleneksel reflekslerimizi, kültürel değerlerimizi yaşayabiliyor muyuz?

Yönetim kademelerine bir bakarmısınız. Kavgalı geçmeyen bir günleri var mı? Bir gün bile sustukları görülmüş mü? Kavgadan beslenen yöneticilerin olduğu topraklarda normal yaşam olur mu? Maazallah herkes gol atma peşinde. Kasa doldurma peşinde.

Siz hiç ramazan iftarlarındaki yemek kuyruklarından siyasi rant elde etmeye yeltenen bir siyaset gördünüz mü? Bu anlayış içinde beklentiye yönelenleri gördünüz mü? Yoksullaşmayı çıkar haline dönüştürmeye tanıklık ettiniz mi?

Ee anlayış bu olunca, acılarımız da katlanarak büyüyecektir. Birlikte yaşama kültürümüz, geleneklerimize bağlılığımız, toplumsal duyarlılıklarımız yok olacaktır.

Dolayısıyla hani o eski bayram sevinçleri...

Yine de hepimize iyi bayramlar.